

[Knud Hertling.]

Jeg altså langt fra er glad for disse forslag, vil jeg alligevel tilsige den høje regering min positive medvirken til lovforslagenes gennemførelse, men samtidig udtrykke ønsket om, at regeringen ikke på forhand afslår de forskellige andre indtægtsmuligheder, som man fra oppositionens side har talt om, muligheder, som måske også kan være med til at ændre billedet, men alligevel vil have samme gode virkning som regeringens lovforslag.

Finansministeren (Henry Grønbaum): Jeg vil først takke samtlige ordførere for den saglige tone, der har præget deres indlæg. Der er lagt op til en saglig drøftelse af disse lovforslag, som jeg da gerne vil prøve på at fortsætte.

Til den ærede ordfører for socialdemokratiet hr. Egon Jensen vil jeg sige, at jeg ikke selv er glad for, at vi nu igen skal lægge så store afgifter på forholdsvis få varer og et forholdsvis begrænset udsnit af det samlede forbrug. Jeg er ganske enig i, at når vi er i den situation, at vi igen må gribe til denne ikke helt gode udvej, så skyldes det netop, at man ikke her i folketinget har kunnet blive færdig med den mere vidtgående skattereform, som ville have givet mulighed for at lægge skatterne på et bredere vareudsnit. Jeg er enig i, at der er grænser for, hvor langt man kan gå med beskatningen af disse varer, og jeg finder egentlig, at beskatningen tangerer det, der kan gøres, ja, måske endda har overskredet det, når man ser det på lidt længere sigt. Jeg er altså tilhænger af en mere generel afgift på forbruget, sådan at man ikke for hårdt rammer enkelte områder.

Om et af de væsentlige spørgsmål, der har været rejst i debatten af de ærede medlemmer hr. Henry Christensen og hr. Poul Møller — jeg tror også, at de ærede medlemmer hr. Baunsgaard og hr. Aksel Larsen var inde på det — nemlig spørgsmålet om, hvorvidt disse lovforslags gennemførelse er et spørgsmål om dækning af udgifter, eller det bare er et spørgsmål om at skaffe et kasseoverskud som led i konjunkturpolitikken, kan man sige, at det måske til en vis grad er en diskussion om ord. Jeg er både enig og uenig i, at der er dækning for udgifterne, uden at man i og for sig behøver

at forhøje selve kasseoverskuddet, men jeg synes ikke, betragtningen er helt rigtig, for det, der må være udgangspunktet for betragtningen må jo trods alt være, at vi skal føre en økonomisk politik, som er bestemt af den økonomiske situation i landet, og her tænker jeg først og fremmest på den fulde beskæftigelse.

Det er trods alt sådan efterhånden, at man praktisk taget i hele den vestlige verden er enig om, at i samfund af den struktur med den økonomiske situation, vi heldigvis har haft i Danmark i de senere år — og som man før os har haft i en lang række andre vestlige lande, der før os har forstået at føre den rigtige økonomiske politik for at skabe fuld beskæftigelse — må den økonomiske politik fra statens side gå ud på at holde et vist overskud på statens budget, hvad enten det så er et kasseoverskud, der hovedsagelig har med likviditeten at gøre, eller et overskud på anlægs- og driftsbudgettet. Det er der i den grad enighed om, at i en rapport fra OECD i foråret til os om disse problemer med den sædvanlige henstilling til os om at føre en bestemt økonomisk politik blev det sagt, at vi skulle have et kasseoverskud på omkring 1 milliard kroner, og at vi derudover skulle have overskud på vores anlægs- og driftsbudget.

Dette er og bør altså være udgangspunktet for vores økonomiske politik. Dertil kommer, at når nu også Nationalbanken siger til os, at vi bør fortsætte den stramme finanspolitik — man har ikke sagt til os, at vi yderligere skal stramme finanspolitikken, men at vi bør fortsætte den stramme finanspolitik — for dermed at give mulighed for en vis lempelse af kreditstramningen og her henviser til det kasseoverskud, vi har på nuværende tidspunkt, så ligger der heri simpelt hen, at vi, hvis vi vil føre en fornuftig økonomisk politik her i landet — og det går jeg ud fra vi alle sammen ønsker at gøre — for næste finansår skal gå ud fra den forudsætning, at vi skal skaffe et kasseoverskud på omkring de 1.000 mill. kr. Det er mig for så vidt ligegyldigt, om man snakker om kasseoverskud eller overskud på drifts- og anlægsbudgettet — overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet skal bare være så meget større.

Dette er altså baggrunden for regeringens opfattelse af, hvad der er det rigtige, og